

stateret 100 Misbrug, eller der er konstateret 1'000 Misbrug. Blot det, at Loven kan misbruges i et meget betydeligt Omfang, er nok til, at man bør søge at ændre den, og jeg vil i hvert Fald forbeholde mig, naar der, som jeg antager, bliver nedsat et Udvalg til Behandling af denne Sag, at stille Ændringsforslag til Sagen allerede paa det nuværende Tidspunkt.

Den højtærede Indenrigsminister kom i øvrigt ind paa, hvor vanskeligt det kunde være med Arbejdsanvisningen, at arbejdsløse ikke altid kunde tage et dem anvist Arbejde. Det er meget muligt. Jeg antager det for overvejende sandsynligt, at der kan være Tilfælde, naar en arbejdsløs faar anvist Arbejde udenfor sin Hjemstavn, hvor det kan være vanskeligt for ham at overtage det. Men disse Forhold kunde muligvis lempes noget ved passende Lovbestemmelser, saaledes som jeg har forstaaet, at man har gjort i Sverige.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, at den højtærede Indenrigsminister stærkt kritiserede, at jeg havde sagt i Gaar, at Samarbejdet mellem Arbejdsanvisningen, Arbejdsløshedskasserne og Arbejdsløshedsinspektora-tet ikke var tilfredsstillende. Jeg nærer naturligvis ikke nogen som helst Tvivl om, at der her ikke foreligger nogen mindre heldig Administration af Loven, en mindre heldig Opfyldelse af Lovens Bestemmelser; jeg har ikke rettet nogen Bebrejdelse mod de paagældende Embedsmænd for ikke at have gjort deres Pligt, ikke paa nogen Maade! Men jeg mener, at det er et centralt Spørgsmaal, om Administrationen af Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne foregaar paa en heldig Maade, og jeg mener, det er overordentligt paakrævet, at dette Spørgsmaal optages til Løsning, formentlig saaledes, som det ærede Medlem, der fører Ordet paa Partiet Venstres Vegne (Sigurd Berg), anbefalede, nemlig at det bliver overvejet i en Kommission. Min Mening har været den, at der her foreligger en Dualisme, som er uheldig. Det er uheldigt, at Arbejdsanvisningen er skilt fra Arbejdsløshedsinspektora-tet; det er uheldigt, at der er en Arbejdsanvisning under Statens Arbejdsanvisningsdirektor og en anden Arbejdsanvisning under Arbejdsløshedskasserne. Der kommer derved Friktioner frem, det bliver vanskeligt at følge de enkelte Tilfælde. Arbejdsanvisningen er ingenlunde altid klar over, hvorledes Undersøgelsen af de Tilfælde er faldet ud,

som Arbejdsanvisningen selv har henvist til Arbejdsløshedsinspektora-tet. Hvis jeg ikke er urigtigt underrettet — og det er jeg ganske overbevist om, at jeg ikke er — foreligger der oven i Købet fra Arbejdsanvisningsdirektøren en Skrivelse til Arbejdsløshedsinspektora-tet om, at man maa blive holdt à jour med, hvorledes Undersøgelsen er faldet ud i alle de Tilfælde, som Anvisningen har henvist til Arbejdsløshedsinspektora-tet, og det er mig sagt, at der skal foreligge en Skrivelse fra Arbejdsløshedsinspektora-tet om, at man ikke kunde imødekomme Arbejdsanvisningsdirektøren i denne Henseende. Det er svigtende Samarbejde og svigtende Samarbejde paa et meget væsentligt Punkt, fordi derved bliver Arbejdsanvisningsdirektøren i høj Grad sat ud af Stand til at skønne over de Folks Kvalifikationer, som henvender sig til ham for gennem ham at søge Arbejde. Der kunde ogsaa paapeges andre Ting her, som viser, at jeg med Rette har nævnt dette Forhold som et rent og skært Omsvøbsdepartement, et Omsvøbsdepartement, som bevirker, at Folk, der ikke burde have Arbejdsløsheds-understøttelse, faar det i lang Tid eller i længere Tid, hvor de ikke burde have haft det, fordi Undersøgelsen og den forskellige Korrespondance og den manglende Forbindelse mellem de forskellige Institutioner gør, at der gaar for megen Tid hen. I Virkeligheden pegede ogsaa det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen) herpaa, naar han bemærkede, at Arbejdsgiverne ikke kom til Arbejdsanvisningen; det virker uheldigt for Samarbejdet, sagde han. Han sidder selv i Nævnet og maa da nogenlunde være paa det rene med, at Samarbejdet paa disse Punkter svigter. Det er altsaa dertil, jeg sigtede. Den højtærede Indenrigsminister opfordrede mig udtrykkelig til at gøre opmærksom paa, hvortil jeg sigtede, og det var altsaa dette Punkt med det svigtende Samarbejde. Men jeg maa ogsaa her igen pointere — jeg tror, det er et Punkt, som Tinget i Virkeligheden maa lægge sig meget paa Sinde —, at det gaar ikke an i et Forhold som dette at skille to væsentlige Ting, der er sammenhørende, i Virkeligheden udgør to Sider af samme Sag, ad under to ganske selvstændige Ledelser. Det maa i Virkeligheden være under een Ledelse, og det er et Spørgsmaal, der trænger til nøje Overvejelse.

Formanden: Folketingsmand Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.